

INSO

8985

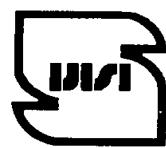
1st. Revision

2016

جمهوری اسلامی ایران
Islamic Republic of Iran

سازمان ملی استاندارد ایران

Iranian National Standardization Organization

استاندارد ملی ایران

۸۹۸۵

تجدید نظر اول

۱۳۹۴

بتن - تعیین مقاومت فشاری آزمونهای
استوانه‌ای بتنی درجا قالب‌گیری شده -
روش آزمون

Concrete - Determination of compressive
strength of concrete cylinders cast in place
in cylindrical molds - Test method

ICS: 91.100.30

به نام خدا

آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران

مؤسسهٔ استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب بند یک مادهٔ ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسهٔ استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱ تنها مرجع رسمی کشور است که وظیفه تعیین، تدوین و نشر استانداردهای ملی (رسمی) ایران را به عهده دارد.

نام موسسهٔ استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب یکصد و پنجاه و دومین جلسه شورای عالی اداری مورخ ۹۰/۶/۲۹ به سازمان ملی استاندارد ایران تغییر و طی نامه شماره ۲۰۶/۳۵۸۳۸ مورخ ۹۰/۷/۲۴ جهت اجرا ابلاغ شده است.

تدوین استاندارد در حوزه‌های مختلف در کمیسیون‌های فنی مرکب از کارشناسان سازمان، صاحب نظران مراکز و مؤسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط انجام می‌شود و کوششی همگام با مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فناوری و تجاری است که از مشارکت آگاهانه و منصفانهٔ صاحبان حق و نفع، شامل تولیدکنندگان، مصرفکنندگان، صادرکنندگان و واردکنندگان، مراکز علمی و تخصصی، نهادها، سازمان‌های دولتی و غیر دولتی حاصل می‌شود. پیش‌نویس استانداردهای ملی ایران برای نظرخواهی به مراجع ذی نفع و اعضای کمیسیون‌های فنی مربوط ارسال می‌شود و پس از دریافت نظرها و پیشنهادها در کمیتهٔ ملی مرتبط با آن رشته طرح و در صورت تصویب به عنوان استاندارد ملی (رسمی) ایران چاپ و منتشر می‌شود.

پیش‌نویس استانداردهایی که مؤسسات و سازمان‌های علاقه‌مند و ذی صلاح نیز با رعایت ضوابط تعیین شده تهیه می‌کنند در کمیتهٔ ملی طرح و بررسی و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی ایران چاپ و منتشر می‌شود. بدین ترتیب، استانداردهایی ملی تلقی می‌شوند که بر اساس مفاد نوشته شده در استاندارد ملی ایران شمارهٔ ۵ تدوین و در کمیتهٔ ملی استاندارد مربوط که سازمان ملی استاندارد ایران تشکیل می‌دهد به تصویب رسیده باشد.

سازمان ملی استاندارد ایران از اعضای اصلی سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO)^۱، کمیسیون بین‌المللی الکترونیک (IEC)^۲ و سازمان بین‌المللی اندازه‌شناسی قانونی (OIML)^۳ است و به عنوان تنها رابط^۴ کمیسیون کدکس غذایی (CAC)^۵ در کشور فعالیت می‌کند. در تدوین استانداردهای ملی ایران ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی‌های خاص کشور، از آخرین پیشرفت‌های علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین‌المللی بهره‌گیری می‌شود.

سازمان ملی استاندارد ایران می‌تواند با رعایت موازین پیش‌بینی شده در قانون، برای حمایت از مصرف کنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول اطمینان از کیفیت محصولات و ملاحظات زیست محیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردهای ملی ایران را برای محصولات تولیدی داخل کشور و/یا اقلام وارداتی، با تصویب شورای عالی استاندارد، اجباری نماید. سازمان ملی تواند به منظور حفظ بازارهای بین‌المللی برای محصولات کشور، اجرای استاندارد کالاهای صادراتی و درجه‌بندی آن را اجباری نماید. همچنین برای اطمینان بخشیدن به استفاده کنندگان از خدمات سازمان‌ها و مؤسسات فعال در زمینهٔ مشاوره، آموزش، بازرگانی، ممیزی و صدور گواهی سیستم‌های مدیریت کیفیت و مدیریت زیست محیطی، آزمایشگاه‌ها و مراکز کالیبراسیون (واسنجی) وسائل سنجش، سازمان ملی استاندارد ایران این گونه سازمان‌ها و مؤسسات را بر اساس ضوابط نظام تأیید صلاحیت ایران ارزیابی می‌کند و در صورت احراز شرایط لازم، گواهینامهٔ تأیید صلاحیت به آن‌ها اعطا و بر عملکرد آن‌ها نظارت می‌کند. ترویج دستگاه بین‌المللی یکاهای کالیبراسیون (واسنجی) وسائل سنجش، تعیین عیار فلزات گرانبهای و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی ایران از دیگر وظایف این سازمان است.

1- International Organization for Standardization

2 - International Electrotechnical Commission

3- International Organization of Legal Metrology (Organisation Internationale de Metrologie Legale)

4 - Contact point

5 - Codex Alimentarius Commission

کمیسیون فنی تدوین استاندارد

«بتن - تعیین مقاومت فشاری آزمونهای استوانه‌ای بتنی درجا قالب‌گیری شده - روش آزمون»
(تجدید نظر اول)

سمت و / یا نمایندگی

دانشگاه شهید بهشتی

رئیس:

شرقی، عبدالعلی

(دکترای مهندسی عمران)

دبیر:

اداره کل استاندارد آذربایجان شرقی

ارشد، بهمن

(کارشناس ارشد مهندسی عمران)

اعضاء: (اسمی به ترتیب حروف الفبا)

شرکت بنیاد بتن آذربادگان

امیری، احمد

(کارشناس مهندسی عمران)

شرکت خانه‌سازی پیش ساخته آذربایجان

امین‌بخش، آرمان

(کارشناس ارشد مهندسی عمران)

آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک اداره کل
راه و شهرسازی آذربایجان شرقی

تقی‌زادیه، نادر

(کارشناس ارشد زمین‌شناسی)

شرکت نمادگستر تاوریز

حداد ایرانی، سعید

(کارشناس مهندسی عمران)

کارشناس مستقل

حیدرپور، هادی

(کارشناس مهندسی عمران)

اداره کل استاندارد آذربایجان شرقی

رووا، افشین

(کارشناس ارشد مهندسی عمران)

شرکت مرصوص بتن

سقطچی، غزاله

(کارشناس ارشد مهندسی عمران)

شرکت پلیمر بتن آران

شعاریان ستاری، علی

(کارشناس ارشد مهندسی عمران)

اداره کل نظارت بر اجرای استانداردهای
صنایع غیرفلزی

عباسی رزگله، محمد حسین
(کارشناس مهندسی مواد)

شرکت صنعت شیمی ساختمان
عیسائی، مهین
(کارشناس ارشد شیمی آلی)

شرکت آذربام عایقکار
کریمیان خسروشاهی، فریبا
(کارشناس مهندسی شیمی)

اداره کل نظارت بر اجرای استانداردهای
صنایع غیرفلزی

مجتبوی، سید علیرضا
(کارشناس مهندسی مواد)

اداره کل استاندارد آذربایجان شرقی
محمدزاده، شهرام
(کارشناس ارشد مهندسی عمران)

آزمایشگاه جهاد تحقیقات سهند
موسوی، محمد
(کارشناس مهندسی عمران)

اداره کل استاندارد آذربایجان شرقی
ولیزاده، وحید
(کارشناس مهندسی عمران)

فهرست مندرجات

صفحه	عنوان
ب	آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران
ج	کمیسیون فنی تدوین استاندارد
و	پیش‌گفتار
۱	۱ هدف و دامنه کاربرد
۱	۲ مراجع الزامی
۲	۳ اصول آزمون
۲	۴ وسایل
۴	۵ نصب وسایل
۴	۶ روش اجرای آزمون
۵	۷ روش محاسبه
۵	۸ گزارش آزمون
۶	۹ دقت و اریبی

پیش‌گفتار

استاندارد «بتن- تعیین مقاومت فشاری آزمونهای استوانه‌ای بتنی درجا قالب‌گیری شده- روش آزمون» نخستین بار در سال ۱۳۸۵ تدوین شد. این استاندارد بر اساس پیشنهادهای رسیده و بررسی توسط سازمان ملی استاندارد ایران و تأیید کمیسیون‌های مربوط برای اولین بار مورد تجدید نظر قرار گرفت و در ششصد و سی و چهارمین اجلاس کمیته ملی استاندارد مهندسی ساختمان و مصالح و فرآورده‌های ساختمانی مورخ ۹۴/۱۲/۲ تصویب شد. اینک این استاندارد به استناد بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات موسسه استاندارد و

تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱، به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر می‌شود.

برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفت‌های ملی و جهانی در زمینه صنایع، علوم و خدمات، استانداردهای ملی ایران در موقع لزوم تجدید نظر خواهد شد و هر پیشنهادی که برای اصلاح و تکمیل این استانداردها ارائه شود، هنگام تجدید نظر در کمیسیون فنی مربوط مورد توجه قرار خواهد گرفت. بنابراین، باید همواره از آخرین تجدید نظر استانداردهای ملی استفاده کرد.

این استاندارد جایگزین استاندارد ملی ایران شماره ۸۹۸۵، سال ۱۳۸۵ می‌شود.

منبع و مأخذی که برای تهیه این استاندارد مورد استفاده قرار گرفته به شرح زیر است:

ASTM C873/C873M: 2010, Standard Test Method for Compressive Strength of Concrete Cylinders Cast in Place in Cylindrical Molds

بتن - تعیین مقاومت فشاری آزمونهای استوانهای بتنی درجا قالب‌گیری شده-

روش آزمون

۱ هدف و دامنه کاربرد

۱-۱ هدف از تدوین این استاندارد، تعیین مقاومت فشاری آزمونهای استوانهای بتن است که با استفاده از قالب‌های مخصوص ثابت شده به قالب‌بندی بتن به صورت درجا قالب‌گیری می‌شوند. این استاندارد برای دال‌های بتنی که ضخامت آن‌ها بین (۳۰۰ تا ۱۲۵) mm است، کاربرد دارد.

۱-۲ مقاومت استوانه درجا قالب‌گیری شده به دلیل شباهت شرایط عمل‌آوری معرف مقاومت بتنی است که در سازه به کار رفته است، زیرا نمونه استوانهای در داخل دال عمل‌آوری می‌شود. ولی به دلیل تفاوت در شرایط رطوبتی، درجه تحکیم، اندازه آزمونه و نسبت طول به قطر، نسبت ثابتی بین مقاومت استوانه‌های درجا قالب‌گیری شده و نمونه‌های مغزه‌گیری شده در همان سن، وجود ندارد. در مورد مغزه‌هایی که با روش‌های غیرمخرب به دست آمده و در شرایط رطوبتی مشابه با استوانه‌های درجا قالب‌گیری شده، مورد آزمون قرار می‌گیرند، انتظار می‌رود مقاومت استوانه‌ها به طور میانگین ۱۰٪ بالاتر از مقاومت مغزه‌ها تا سن ۹۱ روز برای آزمونهایی با اندازه و نسبت طول به قطر یکسان باشد.

۱-۳ مقاومت استوانه‌های درجا قالب‌گیری شده برای مقاصد مختلفی از جمله تخمین ظرفیت باربری دال‌ها، تعیین زمان بازکردن قالب‌بندی و برداشتن شمع و تعیین اثربخشی عمل‌آوری و مراقبت از بتن کاربرد دارد.

هشدار ۱- این استاندارد تمام موارد ایمنی مربوط به کاربرد این روش را بیان نمی‌کند، بنابراین وظیفه کاربر این استاندارد است که موارد ایمنی و اصول بهداشتی را رعایت و قبل از استفاده، محدودیت‌های اجرایی آن را مشخص کند.

هشدار ۲- مخلوط‌های تازه حاوی سیمان هیدرولیکی سوزش آور است و در صورت تماس طولانی ممکن است باعث سوختگی‌های شیمیایی در پوست و بافت شود.

۲ مراجع الزامی

مدارک الزامی زیر حاوی مقرراتی است که در متن این استاندارد ملی ایران به آن‌ها ارجاع داده شده است. بدین ترتیب آن مقررات جزئی از این استاندارد ملی ایران محسوب می‌شود.

در صورتی که به مدرکی با ذکر تاریخ انتشار ارجاع داده شده باشد، اصلاحیه‌ها و تجدید نظرهای بعدی آن مورد نظر این استاندارد ملی ایران نیست. در مورد مدارکی که بدون ذکر تاریخ انتشار به آن‌ها ارجاع داده شده است، همواره آخرین تجدید نظر و اصلاحیه‌های بعدی آن‌ها مورد نظر است.

استفاده از مراجع زیر برای این استاندارد الزامی است:

۱-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۴۸۰۶، بتن- تعیین مقاومت فشاری آزمونهای استوانه‌ای- روش آزمون

۲-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۱۹۳۸۶، بتن- استفاده از کلاهک‌های مقید نشده برای تعیین مقاومت فشاری آزمونهای استوانه‌ای بتنی سخت شده- آئین کار

2-3 ASTM C42/C42M, Test Method for Obtaining and Testing Drilled Cores and Sawed Beams of Concrete

2-4 ASTM C470/C470M, Specification for Molds for Forming Concrete Test Cylinders Vertically

2-5 ASTM C617, Practice for Capping Cylindrical Concrete Specimens

2-6 ASTM C670, Practice for Preparing Precision and Bias Statements for Test Methods for Construction Materials

۳ اصول آزمون

قالب استوانه‌ای بتن شامل یک قالب و یک عضو نگهدارنده لوله‌ای است، که قبل از بتن‌ریزی در داخل قالب محکم می‌شود، هم چنان که در شکل ۱ نشان داده شده است. برآمدگی لبه بالای قالب به منظور تطبیق با سطح نهایی پرداخت شده دال، تنظیم می‌شود. نگهدارنده قالب از تماس مستقیم بتن دال با بیرون قالب جلوگیری می‌کند و امکان خارج کردن قالب از دال را آسان می‌کند. در مرحله بتن‌ریزی، قالب نیز در محل خودش پر می‌شود. آزمونه عمل‌آوری شده (به صورت درجا) بلافاصله قبیل از باز کردن قالب، کلاهک‌گذاری و آزمون، از محل خود بیرون آورده می‌شود. مقاومت فشاری گزارش شده با توجه به نسبت طول به قطر آزمونه و با استفاده از ضرایب تصحیح داده شده در استاندارد ASTM C42/C42M، اصلاح می‌شود.

۴ وسایل

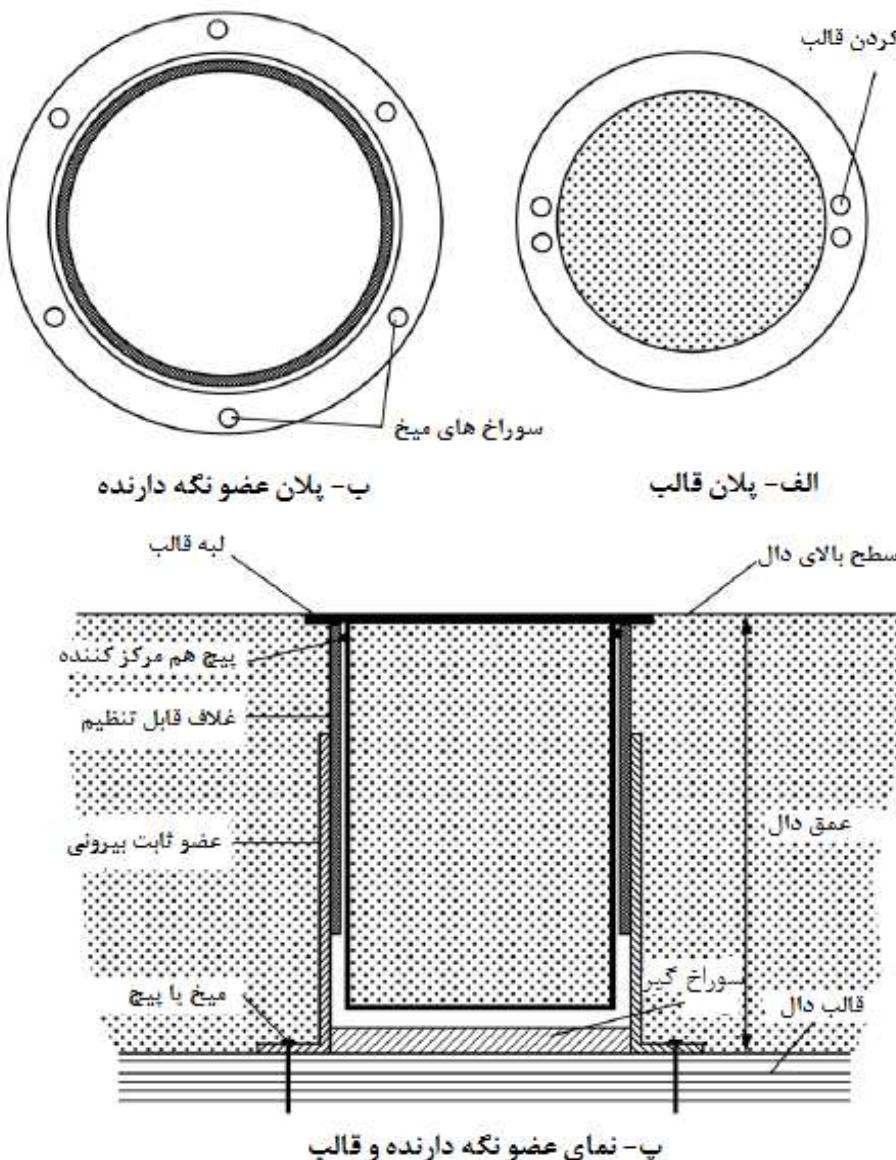
۱-۴ قطر قالب‌های درجا حداقل باید سه برابر حداقل اندازه اسمی سنگدانه‌های بتن باشد. پس از کلاهک‌گذاری، نسبت طول به قطر آزمونه (L/D) باید کمتر از یک باشد (به یادآوری این بند مراجعه شود). قالب‌ها (عضو داخلی) باید به صورت یکپارچه و به شکل استوانه‌های کاملاً مدور با قطر داخلی حداقل ۱۰۰ mm اساخته شوند. میانگین قطر داخلی باید بیش از ۱٪ متفاوت از قطر اسمی باشد و هیچ یک از قطرها نباید بیش از ۲٪ متفاوت از سایر قطرها باشد. صفحه لبه بیرونی قالب و کف آن باید با دقت 0.5° (تقریباً معادل با ۱ mm در هر ۳۰۰ mm) عمود بر محور قالب باشد.

یادآوری- نسبت طول به قطر ترجیحاً بین ۱.۵ و ۲ باشد.

۲-۴ قالب‌ها باید نشتناپذیر و مطابق با معیارهای استاندارد ASTM C470/C470M باشند. قالب‌ها و متعلقات آن باید از مواد غیر جاذب ساخته شده و با سیمان پرتلند یا سایر سیمانهای هیدرولیکی واکنش نشان ندهد. آن‌ها باید به اندازه کافی محکم و سخت باشند تا بتوانند در شرایط معمول، هنگامی که با بتن تاره پر می‌شوند،

به صورت ثابت و بدون گسیختگی، لهشده گیرند. آنها باید در مقابل تغییر شکل‌های ماندگار مقاومت کنند تا حدی که برای استوانه‌های بتونی سخت شده، دو قطر عمود بر هم اندازه‌گیری شده در هر صفحه افق، بیش از ۲mm متفاوت از یکدیگر نباشند.

۳-۴ لبه بیرونی بالای قالب باید دارای پیچ‌های هم‌مرکز کننده در سمت بیرون و یک لبه گرد برای قرار گرفتن در بالای عضو نگه‌دارنده (به بند ۴-۴ مراجعه شود) بوده و فضای پیرامونی بین قالب و عضو نگه‌دارنده باید آب‌بندی شود. ابزاری برای پیچاندن و بیرون آوردن عمودی قالب از عضو نگه‌دارنده باید بر روی لبه گرد تعییه شود (به شکل ۱ مراجعه شود).

شکل ۱- طرح کلی نصب قالب استوانه‌ای درجا

۴-۴ اعضاء نگهدارنده قالب باید به صورت لوله‌های استوانه‌ای کاملاً مدور و صلب با قطر مورد نیاز برای جا دادن قالب‌ها (طبق بند ۱-۴) بوده و به صورت هم‌مرکز با لبه گرد قالب در تماس بوده و آن را نگه دارد. اعضاء نگهدارنده باید مجهز به وسیله‌های برای تنظیم ارتفاع باشند و باید این امکان را داشته باشند که از طریق میخ‌کاری یا اتصالات ثابت دیگر به قالب‌های دال متصل شوند، به‌طوری که از ورود بتن به فضای پیرامونی میان عضو نگهدارنده و قالب جلوگیری شود.

۵ نصب وسایل

۱-۵ بعد از اتمام میلگرد گذاری و دیگر مقدمات مربوط به قالب‌بندی، عضو نگهدارنده را با استفاده از میخ یا پیچ به قالب‌های دال متصل کنید. عضو نگهدارنده را طوری تنظیم کنید که بالای قالب با سطح بتن شمشه‌کشی شده، تراز شود.

یادآوری ۱- برای سهولت شناسایی محل قالب‌ها پس از بتن‌ریزی، بهتر است موقعیت قالب‌ها در نقشه‌های اجرایی پروژه مشخص شود.

۲-۵ قالب را در داخل عضو نگهدارنده طوری قرار دهید که لبه قالب به‌طور یکنواخت توسط غلاف نگه داشته شود تا از نفوذ بتن یا ملات به فضای پیرامونی بین عضو نگهدارنده و قالب جلوگیری شود.

یادآوری ۲- برای جلوگیری از نفوذ ملات به فضای پیرامونی بین عضو نگهدارنده و قالب، جاگذاری مواد تراکم‌پذیر میان آن‌ها مجاز است.

۶ روش اجرای آزمون

۱-۶ قالب‌ها را بازرسی کنید تا از تمیز بودن و عاری بودن آن‌ها از مواد زائد و خارجی اطمینان حاصل کنید. در زمان عملیات بتن‌ریزی در مجاورت محل قالب، آن‌ها را نیز با بتن پر کنید.

۷ متراکم کردن

بتن داخل قالب را با شبیه‌سازی شرایط عملیات بتن‌ریزی متراکم کنید. در روش‌های معمول ساخت کارگاهی، در صورتی که بتن اطراف با لرزش داخلی متراکم شده باشد، از لرزاننده به صورت خارجی استفاده کنید، طوری که تماس مختصری با سطح بیرونی عضو نگهدارنده قالب پیدا کند. استفاده از لرزش داخلی برای بتن داخل قالب مجاز نیست، مگر تحت شرایط خاص، که باید در گزارش نتایج آزمون توضیح داده شود. سطح آزمونه را مشابه با شرایط بتن اطراف، پرداخت کنید.

۸ عمل‌آوری آزمونه‌ها

آزمونه‌ها را مشابه با شرایط عمل‌آوری بتن اطراف، عمل‌آوری کنید. حداکثر و حداقل دمای سطح دال را در مدت عمل‌آوری برای درج در گزارش آزمون، ثبت کنید. قالب‌های آزمونه تا زمان جداسازی برای انتقال به محل آزمون

باید در جای خود ثابت باشند.

۴-۶ بیرون آوردن قالب

قالب‌ها را از اعضاء نگهدارنده خارج کرده و مراقب باشید تا به آزمونه‌ها آسیب فیزیکی نرسد. از زمان خارج کردن قالب‌ها تا زمان آزمون، آزمونه‌ها را در دمای $5^{\circ}\text{C} \pm 5^{\circ}$ نسبت به دمای سطح دال در زمان بیرون آوردن قالب‌ها، نگهداری کنید. آزمونه‌ها را پس از خارج کردن، در مدت 4h به آزمایشگاه انتقال دهید. در مدت انتقال به آزمایشگاه با استفاده از مواد مناسب از آزمونه‌ها در برابر آسیب‌های ناشی از تکان خوردن، دماهای محیطی زیاد و اتلاف رطوبتی، محافظت کنید.

۵-۶ اجرای آزمون

قالب‌های آزمونه را باز کنید. میانگین قطر هر آزمونه را با دقت 0.2mm از طریق اندازه‌گیری دو قطر عمود بر هم در وسط آزمونه، تعیین کنید. آزمونه‌ها را مطابق با استاندارد ASTM C617 کلاهک‌گذاری کرده و طول آزمونه‌های کلاهک‌گذاری شده را با دقت 2mm اندازه‌گیری کنید، یا به‌طور جایگزین، طول آزمونه‌ها را با دقت 2mm اندازه‌گیری کرده و از کلاهک‌های مقید نشده مطابق استاندارد ملی ایران شماره ۱۹۳۸۶ استفاده کنید. آزمونه‌ها را مطابق استاندارد ملی ایران شماره ۶۰۴۸ مورد آزمون قرار دهید. برای تعیین مقاومت فشاری، آزمونه‌ها را در شرایط رطوبتی موجود موجود قرار دهید، مگر این که در مشخصات پروژه به صورت دیگر مشخص شود.

۷ روش محاسبه

مقاومت فشاری هر آزمونه را با استفاده از مساحت سطح مقطع عرضی به‌دست آمده از میانگین قطر آزمونه، محاسبه کنید. در صورتی که نسبت طول به قطر آزمونه برابر $1/75$ یا کمتر باشد، مقاومت محاسبه شده را با ضرب کردن در ضریب تصحیح مقاومت داده شده در استاندارد ASTM C42/C42M اصلاح کنید.

۸ گزارش آزمون

گزارش آزمون باید شامل اطلاعات زیر باشد:

۱-۸ ارجاع به این استاندارد ملی ایران؛

۲-۸ مشخصات سازه‌ای که در آن، آزمونه‌ها قالب‌گیری شده‌اند، مشخصات آزمونه و محل قالب در سازه؛

۳-۸ قطر و طول آزمونه بر حسب mm؛

۴-۸ حداکثر بار تحمل شده بر حسب N؛

۵-۸ ضریب تصحیح مقاومت مورد استفاده (L/D)؛

۶-۸ مقاومت فشاری محاسبه شده با دقت 10 MPa پس از اعمال ضریب تصحیح مقاومت (L/D) (در صورت نیاز)؛

- ۷-۸ نوع گسیختگی (به استاندارد ملی ایران شماره ۶۰۴۸ مراجعه شود)؛
- ۸-۸ نقص‌های موجود در آزمونه یا کلاهک‌ها، در صورت مشاهده؛
- ۹-۸ سن آزمونه؛
- ۱۰-۸ روش‌های عملآوری به کار رفته؛
- ۱۱-۸ دمای اولیه بتن؛
- ۱۲-۸ اطلاعات مربوط به حداکثر و حداقل دمای به دست آمده در محل پروژه برای توصیف شرایط عملآوری آزمونه‌ها در محل؛
- ۱۳-۸ تشریح جزئیات مربوط به هر گونه لرزش یا دستکاری داخلی در بتن تازه داخل قالب (به بند ۲-۶ مراجعه شود)؛ و
- ۱۴-۸ سایر اطلاعات مربوط به شرایط پروژه که می‌تواند روی نتایج آزمون تأثیر بگذارد.

۹ دقت و اribi

۱-۹ دقت

ضریب تغییرات یک کاربر برای محدوده مقاومت فشاری بین 41 MPa تا 10 MPa ، 3.5% تعیین شده است. بنابراین، نتایج دو آزمون که به درستی توسط یک کاربر روی یک نمونه بتن انجام شده است، نباید بیش از 10% از میانگین آن‌ها اختلاف داشته باشد. تفاوت‌های بیشتر ممکن است به دلیل نادرستی آماده‌سازی آزمونه‌ها یا اختلاف مقاومت آن‌ها به دلیل متفاوت بودن پیمانه‌های بتن یا تفاوت در شرایط عملآوری باشد.

۲-۹ اribi

اربی این روش آزمون را نمی‌توان تعیین کرد، زیرا مقاومت آزمونه‌های استوانه‌ای درجا قالب‌گیری شده، صرفاً با استفاده از این استاندارد تعیین می‌شود.